

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010061
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7215010061.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2016, v trestnej veci proti obžalovanému U. K., pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 8 T 6/2015 zo dňa 28.5.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 8 T 6/2015 zo dňa 28.5.2015 bol obžalovaný U. K. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v dobe od 19.07 hod. dňa 22.8. 2014 do 6.50 hod. dňa 23.8. 2014 v D. E. J. S. Č.. XX po prekonaní uzamykacieho mechanizmu vchodových dverí D. L. S. nezisteným spôsobom vnikol do vnútra a následne odcudzil dve príručné plechové pokladnice v hodnote 10 € a 15 € s finančnou hotovosťou 300 € papierové, 111,31 € v minciach, čím takto pre D. L. S. D., J. S. Č..XX bola spôsobená škoda krádežou vo výške 411,31 € a poškodením zámku dverí škoda vo výške 28,10 €.

Za to mu súd podľa § 212 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr.zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice sp.zn. OT 184/2014 zo dňa 15.11.2014, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods.2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr.zák. trest povinnej práce v trvaní 100 hodín a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu vo výške 439,41 € poškodenému D. L. S. D., J. S. (P. K.), U. XX XXX XXX.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu O.. Z. A.. V odôvodnení odvolania uviedol, že z trestného činu mal byť usvedčený jediným dôkazom v podobe DNA. Takýto dôkaz vo forme rukavice nájdenej na mieste činu preukazoval len tú skutočnosť, že táto bola v minulosti v kontakte s jeho telom. V žiadnom prípade z tohto dôkazu nebolo možné usúdiť, že trestného činu sa dopustil tak, ako je to uvedené v podanej obžalobe. V tomto prípade jeden nepriamy dôkaz

nepostačuje na uznanie jeho viny. Zároveň zvýraznil, že pokiaľ nebol schopný v konaní pred súdom preukázať svoju neprítomnosť v čase spáchania trestného činu na jeho mieste, neznamená to, že na tomto bol prítomný. Súd mal preto správne postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a spod podanej obžaloby mal byť oslobodený v zmysle ustanovenia § 285 písm.c/ Tr.por. Takýto postup v odvolacom konaní pri konečnom rozhodnutí navrhol aj krajskému súdu.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania s tým, že v zmysle jeho vyjadrenia v čase spáchania trestného činu mal byť v inom meste Slovenskej republiky. Túto skutočnosť mohla potvrdiť jeho priateľka, s ktorou sa mu podarilo dodatočne skontaktovať, resp. zistiť jej adresu.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť z toho dôvodu, že napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za zákonný a dôvodný.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka podaného odvolania a s ním súvisiacej dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný spáchanie stíhaného trestného činu poprel. Vo svojich výpovediach uviedol, že vlámania do kvetinárstva sa nedopustil, nakoľko v tom čase bol za svojou priateľkou v J.. Pokiaľ takúto skutočnosť neuviedol pri svojom výsluchu v prípravnom konaní, bolo to z toho dôvodu, že sa na túto vyšetrovateľ neopýtal.

V trestnom stíhaní bol vypočutý svedok O. Z. ako majiteľ a zároveň poškodený z kvetinárstva L. S.. Predajňu po ukončení doby predaja riadne uzamkla jeho zamestnankyňa C. P.. Otvorenie predajne a jej vykradnutie zistila svedkyňa E.P. G.. Predajňa kvetov bola uzamknutá dňa 22.8.2014 o 19.07 hod. a opätovne mala byť otvorená 23.8.2014 o 6.50 hod., kedy bolo zistené aj spáchanie stíhaného trestného činu. Svedkyne C. P. W. E. G. potvrdili, že v inkriminovanom čase po riadnom uzamknutí predajne zistili vlámanie do jej priestorov.

Spáchanie trestného činu dokumentovala obhliadka miesta činu, podľa ktorej sa na zadnej časti dosky pultu nachádzala trasologická stopa v podobe odtlačku obuvi. Na kancelárskom stole sa nachádzal kus palca gumovej chirurgickej rukavice a z tejto bol vykonaný biologický ster. Zo znaleckého posudku kriminalistického a expertizného ústavu policajného zboru bolo zrejmé, že biologický ster z kusu palca gumovej rukavice vykazoval súhlasný profil porovnáwanej vzorky bukálneho výteru obžalovaného.

V dokazovaní obžalovaný v rámci kontradiktórneho konania na okresnom súde nevedel preukázať svoju prítomnosť v čase spáchania trestného činu na ním udanom mieste, a to v meste Trnava.

Tieto zabezpečené a vykonané dôkazy krajský súd vyhodnotil v neprospech obžalovaného a svedčiacim o jeho vine v zmysle podanej obžaloby. Za jednoznačný usvedčujúci dôkaz krajský súd považoval stopu na mieste činu, a to v podobe zanechanej časti gumovej rukavice, ktorá obsahovala DNA profilu obžalovaného. Takáto stopa v prísnych logických súvislostiach nemohla byť zanechaná iným spôsobom, ako tým, že obžalovaný bol na mieste spáchania trestného činu. Pokiaľ sa týka obhajoby obžalovaného o jeho neprítomnosti v meste Košice a jeho návštevy u priateľky v Trnave, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že takéto tvrdenie môže byť pravdivé. Od uzamknutia predajne do zistenia spáchaného trestného činu uplynulo približne 12 hodín. V takomto časovom rozmedzí sa obžalovaný po spáchaní trestného činu mohol dostaviť do ktoréhokoľvek mesta v Slovenskej republike. Jeho prítomnosť v meste J. preto nebola vylúčená. Takáto skutočnosť však zároveň nevylučovala záver, že obžalovaný sa dopustil trestného činu tak, ako to bolo uvedené v podanej obžalobe. V týchto súvislostiach v ďalších

neuvedených skutočnostiach krajský súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

Okresný súd obžalovanému správne uložil súhrnný trest v zmysle ustanovenia § 42 ods.1 Tr.zák., avšak pochybil, pokiaľ obžalovanému neuložil trest za prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.4 Tr.zák. U osoby obžalovaného krajský súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm.h/ Tr.zák., teda že spáchal viac trestných činov, ako i podľa § 37 písm.m/ Tr.zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom k tomu, že zákonom stanovená trestná sadzba pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 Tr.zák. bola zákonodarcom stanovená v rozpätí 0 - 2 roky, trestná sadzba po úprave podľa § 38 ods.4 Tr.zák. je určená v rozpätí 8 mesiacov až 2 roky. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd trest odňatia slobody obžalovanému uložil pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 Tr.zák. v spojení s ustanovením § 38 ods.4 Tr.zák. Takéto pochybenie druhostupňový súd vo svojom rozhodnutí nemohol napraviť, nakoľko správne postupu bránila absencia odvolania prokurátora, ako i zásada zákazu zmeny k horšiemu - „reformatio in peius“.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá dikcii ustanovenia § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák. Obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol podľa § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.